

Til nr. 43 (§ 200).

Når prostituerede kvinder dømmes efter § 199 for tilsidesættelse af pålæg om at søge lovligt erhverv, kan politiet i henhold til den gældende regel i § 200 give de pågældende tilhold om til visse tider at møde hos politiet og give oplysning om, hvor de bor eller opholder sig, og gøre rede for, på hvilken måde de ernærer sig; tilsidesættelse af tilholdene kan straffes.

Til etablering af en fast politimæssig kontrolordning af denne karakter knytter der sig principielle betænkeligheder. Politikredsene synes da også at følge forskellig praksis med hensyn til meddelelse af tilholdene, og disses tilsidesættelse giver som regel ikke i sig selv anledning til tiltale. Tilholdene kan ikke antages at have nogen positiv betydning som led i prostitutionens bekæmpelse, og de kan have uheldige virkninger; dette gælder bl. a., når de meddeles i tilknytning til en betinget dom med tilsyn; den politimæssige kontrol efter § 200 kan da modvirke tilsynsmyndighedens forsøgsarbejde med den dømte.

Under hensyn hertil foreslås det at ophæve § 200.

Til nr. 43 (§ 201).

Med hensyn til forslaget om ophævelse af § 201 henvises til bemærkningerne vedrørende nr. 23 (§ 76).

Til nr. 44 (§ 209).

§ 209 fastsætter straf for den, „som indgår et ægteskab, der på grund af parternes slægtskab skal eller svogerskab kan omstødes“.

Denne regel foreslås ophævet som overflødig ved siden af reglerne om straf for blodskam (§ 210) og om straf for afgivelse af urigtig erklæring (til lysningsmyndigheden) i forbindelse med ægteskabets indgåelse, jfr. § 161 (og ægteskabsloven af 1922 § 21, nr. 6).

Til nr. 45 (§ 210).

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende regel i § 212 om kønsligt forhold mellem beslægtede, jfr. bemærkningerne nedenfor til nr. 46.

Til nr. 46 og 50 (§ 211, § 212 og § 223, stk. 1).

Efter § 211 straffes samleje mellem besvogrede. Denne regel må forekomme urimeligt vidtgående. Navnlig synes det klart, at strafansvaret ikke bør omfatte tilfælde, hvor det ægteskab, der betinger svogerskabet, er opløst. Men også bortset herfra er bestemmelsen videregående end påkrævet. Et behov for strafansvar kan kun antages at foreligge

i tilfælde, hvor en ægtefælle har kønsligt forhold til et mindreårigt stedbarn.

Under hensyn hertil foreslås det — i overensstemmelse med lovændringer, der i de seneste år er gennemført i Norge og Sverige — helt at ophæve § 211. Samtidig foreslås en udvidelse af § 223. Denne bestemmelse fastsætter straf for den, der har samleje med en person under 18 år, der er den skyldiges adoptivbarn eller plejebarn eller er betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse; bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte samleje med stedbarn under 18 år.

§ 212 fastsætter straf for andet kønsligt forhold end samleje — mellem beslægtede og besvogrede. Reglen foreslås ophævet for så vidt angår besvogrede og i øvrigt overført til § 210, jfr. forslaget nr. 45.

Til nr. 47 (§ 217, stk. 1).

§ 217, stk. 1, fastsætter straf for den, som uden for ægteskab skaffer sig samleje med en kvinde, der er sindssyg eller udpræget åndssvag.

I den strafferetlige teori er det — under henvisning til, at reglen ellers ville medføre urimelige resultater — antaget, at den må fortolkes således, at den kun omfatter tilfælde, hvor manden har opnået samleje ved en *udnyttelse* af kvindens sindssygdom eller åndssvaghed.

Denne begrænsning fremgår imidlertid ikke af lovtæksten. Dette er uheldigt, og begrænsningen foreslås derfor nu optaget i loven.

Til nr. 48 (§ 217, stk. 3).

Efter § 217, stk. 3, straffes „den, som har samleje uden for ægteskab med en kvinde, der er optaget i hospital eller anstalt for sindssyge eller åndssvage, medens hun er under sammes varetægt“.

Det foreslås at ophæve denne bestemmelse, der synes upåkrævet og betænkelig.

Bestemmelsen har givet anledning til tvivl med hensyn til anvendelsesområdet. Den omfatter i hvert fald tilfælde, hvor besøgende har kønsligt forhold til de pågældende institutioners patienter. Den har imidlertid herved sigte på interne ordensmæssige problemer i institutionerne, som synes at burde løses uden den strafferetlige retshåndhævelses bistand; der bortses herved fra de tilfælde, hvor det kønslige forhold er opnået ved en udnyttelse af kvindens tilstand, idet disse tilfælde vil være omfattet af § 217, stk. 1, jfr. ovenfor under nr. 47 (Med hensyn til tilfælde, hvor en person, der er ansat ved institutionen, har kønsligt forhold til en af dennes patienter, henvises til bestemmelsen i § 219).